TIMPUL A TRECUT, IAR ALEODOR A DEVENIT UN TÂNĂR VREDNIC. ÎNTR-O ZI A IEȘIT LA VÂNĂTOARE ȘI, DUS FIIND DE GÂNDURI, A CĂLCAT PE PĂMÂNTUL POCITULUI DE OM. ÎNDATĂ, ACESTA A APĂRUT ÎNAINTEA SA. FURIOS, URIAȘUL I-A ZIS CU GLAS PUTERNIC:

– TOȚI CEI CARE ÎNDRĂZNESC A-MI CĂLCA HOTARUL CAD ÎN ROBIA MEA! SĂ SCAPI DE PEDEAPSĂ ALT CHIP NU E, DECÂT SĂ-MI ADUCI FATA LUI VERDEȘ ÎMPĂRAT!

„EI, VEDEȚI? NU-I MĂMUCA, NU-I MĂMUCA! APOI CINE-I DACĂ NU-I EA? MĂ DUC SĂ DESCHID!“, A HOTĂRÂT IEDUL CEL MARE. ATUNCI MEZINUL S-A URCAT ÎN HORN ȘI S-A ASCUNS ACOLO, IAR IEDUL CEL MIJLOCIU S-A GHEMUIT SUB O COVATĂ. IEDUL CEL MARE S-A DAT DUPĂ UȘĂ ȘI A TRAS ZĂVORUL. NICI UNA, NICI DOUĂ, HAȚ! LUPUL L-A MÂNCAT CU POFTĂ! APOI A ÎNCEPUT A SE UITA PRIN CASĂ, ZICÂND: „NU ȘTIU, PĂREREA M-A AMĂGIT, ORI AM AUZIT MAI MULTE GLASURI?“.

CULEGEA URZICI, LE ZDROBEA CU PICIOARELE APOI LE PREFĂCEA ÎN FIRE VERZI. O CĂMAŞĂ ERA GATA; TOCMAI ÎNCEPUSE O ALTA, CÂND DIN RÂPĂ AU IEŞIT DOI CÂINI ŞI AU ÎNCEPUT SĂ LATRE LA GURA PEŞTERII. ÎN CURÂND, UN VÂNĂTOR A VENIT ŞI EL ACOLO SĂ VADĂ CE-I. ACEL VÂNĂTOR ERA TOCMAI CRAIUL ŢĂRII VECINE.

– CUM AI AJUNS AICI, FATĂ FRUMOASĂ? A ÎNTREBAT EL.

ELIZA NU I-A RĂSPUNS. A DAT NUMAI DIN CAP, PENTRU CĂ NU AVEA VOIE SĂ VORBEASCĂ.

ACASĂ, SINDBAD FĂCUSE AVEREA CE ȘI-O DORISE, DAR SETEA DE A CUNOAȘTE LUMEA L-A ÎMPINS SPRE O NOUĂ CĂLĂTORIE. S-A ÎMBARCAT PE O CORABIE MAI BUNĂ ALĂTURI DE ALȚI NEGUSTORI. DUPĂ CÂTEVA ZILE, VASUL PE CARE SE AFLA A ANCORAT ÎN DREPTUL UNEI INSULE, IAR SINDBAD A PLECAT ÎN CERCETAREA ACESTEIA. AVEA ÎN FAȚĂ POMI CU FRUCTE GUSTOASE, IAR ÎN JURUL LUI ZBURAU PAPAGALI CU PENE MULTICOLORE. DUPĂ CE A MÂNCAT, S-A ÎNTINS ȘI A ADORMIT. CÂND S-A TREZIT A FUGIT SPERIAT SPRE MAL:

– CRED CĂ AM DORMIT MULT! TOȚI CEI CARE SE AFLĂ LA BORDUL CORABIEI AU PLECAT ȘI AU UITAT DE MINE!

